

ปัญหากฎหมายการคุ้มครองครูโรงเรียนเอกชน ตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550¹

ศิวกร เตชะชันหมาก²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายการคุ้มครองครูโรงเรียนเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ประกอบกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งการคุ้มครองสิทธิสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนนั้นมีกฎหมายเป็นเฉพาะที่กำหนดไว้โดยมีสาระสำคัญว่า สวัสดิการต่าง ๆ ครูจะไม่ใช้กฎหมายที่ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและที่เกี่ยวข้อง แต่ต้องได้รับการคุ้มครองไม่น้อยกว่าในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน³ โดยเหตุที่มีให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานฯ นั้น เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการถือว่าครูโรงเรียนเอกชนมีได้มีลักษณะเหมือนแรงงานทั่วไปแต่เป็นลักษณะการจัดการศึกษาอันเป็นงานที่มีความใกล้เคียงกับภารกิจของรัฐในการจัดการศึกษา จึงต้องมีกฎหมายหรือระเบียบคุ้มครองโดยเฉพาะให้ตรงตามลักษณะงาน จึงจะนำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานมาใช้บังคับอาจส่งผลเสียแก่ครูโรงเรียนเอกชน

ดังนั้น จึงจะต้องศึกษาว่า การใช้กฎหมายหรือระเบียบมาบังคับใช้เป็นกรณีเฉพาะในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 มีการคุ้มครองครูที่ไม่ครอบคลุมในทุกกรณี จะมีปัญหาต่อสิทธิสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนอย่างไร เมื่อได้ศึกษาปัญหากฎหมายการคุ้มครองครูโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 พบว่ามีปัญหาอยู่หลายประการ สามารถสรุปได้ ดังนี้

ประการแรก คือ ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิการลาคลอดบุตร เนื่องจากระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 ในเรื่องสิทธิการลาโดยที่ได้รับเงินเดือน กรณีการลาคลอดบุตร ตามข้อ 24 (4) วางหลักไว้ว่า ลาคลอดบุตรให้ลาได้ไม่เกิน 45 วัน นั้น

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายการคุ้มครองครูโรงเรียนเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์จุฑา วงศ์ทองสรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล และรองศาสตราจารย์กำธร กำประเสริฐ

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดลพบุรี

กล่าวคือ การที่พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 มาตรา 86 กฎหมายวางหลักไว้ว่าในเรื่องสิทธิการลาโดยได้รับเงินเดือน กรณีการลาคลอดบุตร ตาม ข้อ 24 (4) วางหลักไว้ว่า ลาคลอดบุตรให้ลาได้เพียงไม่เกิน 45 วัน แต่ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกำหนดให้สามารถลาคลอดได้ไม่เกิน 98 วัน ตาม มาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ทำให้เกิดปัญหาทางกฎหมายว่าระเบียบหรือกฎหมายที่คุ้มครองสวัสดิการครูโรงเรียนเอกชนไว้โดยเฉพาะข้างต้น ได้คุ้มครองสิทธิสวัสดิการที่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือไม่ เพียงใด ซึ่งปัญหาดังกล่าวมานี้อาจส่งผลให้เกิดผลกระทบให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสิทธิขั้นพื้นฐานของการทำงานของครูที่จะใช้สิทธิลาคลอดบุตรตามกฎหมายหรือระเบียบที่คุ้มครองไว้โดยเฉพาะหรือไม่ อย่างไร

ประการที่สอง คือ ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณค่าชดเชยการทำงานติดต่อกันกว่า 20 ปีขึ้นไป ในเรื่องการคำนวณค่าชดเชย ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 กล่าวคือ ข้อ 32 (5) ที่กำหนดให้ครูที่ทำงานติดต่อกันครบ 10 ปีขึ้นไป ให้ได้รับใบอนุญาตจ่ายเงินชดเชยไม่น้อยกว่า 10 เดือน แต่ในกรณีครูได้ทำงานติดต่อกันกว่า 20 ปีขึ้นไปก็จะได้รับค่าชดเชยในระดับเดียวกับครูที่ทำงานติดต่อกันครบ 10 ปีขึ้นไป เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 118 (5) และ (6) ซึ่งกำหนดไว้ว่า (5) ลูกจ้างที่ทำงานครบ 10 ปี แต่ไม่ครบ 20 ปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 300 วัน (หรือ 10 เดือนเศษ) และ (6) ลูกจ้างที่ทำงานครบ 20 ปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย 400 วัน (หรือ 13 เดือนเศษ) ซึ่งทำให้ครูโรงเรียนเอกชนกลับได้ค่าชดเชยน้อยกว่าลูกจ้างตามกฎหมายอื่น ๆ และไม่มีระดับค่าชดเชยของครูที่ทำงานติดต่อกันกว่า 20 ปีขึ้นไป

ในกรณีให้ครูที่ทำงานครบ 20 ปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับเงินใน อัตราไม่น้อยกว่า 400 วัน (13 เดือนเศษ) หรือเทียบเท่าเพื่อให้อยู่ในมาตรฐานของกฎหมายคุ้มครองแรงงานที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวมานี้อาจส่งผลให้เกิดปัญหาของครูโรงเรียนเอกชนที่ทำงานติดต่อกันครบ 20 ปีขึ้นไป จะไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยที่เป็นธรรม หรือได้รับค่าชดเชยที่ต่ำกว่าตามกฎหมายหรือระเบียบที่คุ้มครองไว้โดยเฉพาะหรือไม่

ประการแรกที่สาม คือ ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิการเกษียณอายุ เนื่องจากประเด็นปัญหาสิทธิในการเกษียณอายุตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 118/1 ซึ่งสรุปได้ว่าลูกจ้างมีสิทธิที่จะเกษียณอายุ หากกรณีนายจ้างลูกจ้างตกลงเรื่องเกษียณอายุกันไว้แล้วก็ให้เป็นไปตามที่ตกลงกัน และถือว่าการเกษียณดังกล่าวเป็นการเลิกจ้าง แต่หากนายจ้างไม่เคยกำหนดอายุสำหรับเกษียณการทำงานเอาไว้หรือกำหนดไว้แต่ลูกจ้างอายุเกิน 60 ปี ให้ลูกจ้างที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ สามารถขอเกษียณอายุการทำงานต่อนายจ้างได้ โดยยื่นความจำนงค์ได้และให้แจ้งให้นายจ้างทราบ และให้มีผลทำงานวันสุดท้ายไม่น้อยกว่า 30 วันถัดไป ให้ถือเป็นการเลิกจ้างตามมาตรา 118/1 วรรคสอง และนายจ้างต้องจ่ายเงินชดเชยการเลิกจ้างตามอายุงานในมาตรา 118 ต่อไป

เมื่อได้พิจารณาแล้ว จะพบว่าไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่จะคุ้มครองสิทธิในการเกษียณอายุงานในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการฯ ที่เกี่ยวข้อง เหมือนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ในมาตรา 118/1 ซึ่งมีปัญหาว่า ครูจะไม่มีสิทธิที่จะเกษียณอายุเมื่ออายุ 60 ปี ตามหลักทั่วไปของการทำงานของแรงงานนั้น จะเป็นการที่กฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดการคุ้มครองครู โรงเรียนเอกชนนั้น ให้ความคุ้มครองที่ต่ำกว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานหรือไม่ เพียงใด ซึ่งปัญหาดังกล่าวมานี้อาจส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการคุ้มครองสิทธิสวัสดิการครูโรงเรียนเอกชน และขวัญกำลังใจในการทำงานของครูโรงเรียนเอกชน อาจทำให้เกิดการขาดแคลนอัตรากำลังของครูโรงเรียนเอกชนในอนาคตหรือไม่

ดังนั้นเพื่อให้ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ประกอบกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 คุ้มครองครูโรงเรียนเอกชน ไม่น้อยกว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองแรงงาน ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นปัญหา ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิการลาคลอดบุตร ผู้ศึกษาเห็นว่า สิทธิในการลาคลอดบุตร ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 กำหนดวันลาไว้ไม่น้อยกว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 จึงเห็นสมควรแก้ไขระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542

เดิม จากข้อ 24 บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุจำเป็นครูมีสิทธิลาหยุดในรอบปีการศึกษาหนึ่ง โดยได้รับเงินเดือนเต็ม ดังนี้

(4) ลาคลอดบุตร ให้ลาได้ไม่เกิน 45 วัน

ขอเสนอแนะให้แก้ไขเป็น ข้อ 24 เมื่อมีเหตุจำเป็นครูมีสิทธิลาหยุดในรอบปีการศึกษาหนึ่ง โดยได้รับเงินเดือนเต็ม ดังนี้

(4) ลาคลอดบุตร ให้ลาได้ไม่เกิน 98 วัน

ซึ่งเป็นการเพิ่มจำนวนวันลาคลอดบุตรให้มีความสอดคล้องและคุ้มครองครูโรงเรียน ไม่น้อยกว่ามาตรา 41 แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ที่วางหลักแนวคิดว่าจะต้องคุ้มครองไม่ต่ำกว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองแรงงานอื่น ๆ

2. ปัญหาเกี่ยวกับการคำนวณค่าชดเชยการทำงานติดต่อกันกว่า 20 ปีขึ้นไป ผู้ศึกษาเห็นว่า การคำนวณค่าชดเชยการทำงานติดต่อกันกว่า 20 ปีขึ้นไป ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 มิได้กำหนดค่าชดเชยการทำงานติดต่อกันกว่า 20 ปีขึ้นไปไว้ ซึ่งเป็นการคุ้มครองที่น้อยกว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 จึงเห็นสมควรเพิ่มระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 ดังนี้

ให้เพิ่มเติม ในข้อ 32 (6) โดยระบุข้อความว่า ครูที่ได้ทำงานติดต่อกันครบ 20 ปีขึ้นไปจ่ายให้ในอัตราไม่น้อยกว่า 13 เดือน ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย เพื่อให้คุ้มครองไม่น้อยกว่ามาตรา 118 (6) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 วางหลักแนวคิดว่าจะต้องคุ้มครองไม่ต่ำกว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองแรงงานอื่น ๆ

3. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิการเกษียณอายุ ผู้ศึกษาเห็นว่า สิทธิในการสิทธิการเกษียณอายุ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 มิได้กำหนดสิทธิการเกษียณอายุ ซึ่งเป็นการคุ้มครองที่น้อยกว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 จึงเห็นสมควรเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542 ดังนี้

ให้เพิ่มเติมเป็นข้อ 38/1 ในหมวด 4 การเลิกสัญญาการเป็นครูและค่าชดเชย โดยระบุข้อความว่าการเกษียณอายุตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันหรือตามที่นายจ้างกำหนดไว้ให้ถือว่าเป็นการเลิกจ้างตามข้อ 32 วรรคสอง

และวรรคที่สอง โดยให้ระบุข้อความว่า ในกรณีที่มิได้มีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้ หรือมีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้เกินกว่าหกสิบปี ให้ลูกจ้างที่มีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปมีสิทธิแสดงเจตนาเกษียณอายุต่อนายจ้างและให้มีผลเมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันแสดงเจตนา และให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างที่เกษียณอายุนั้น ตามข้อ 32 วรรคหนึ่ง ให้มีความสอดคล้องและคุ้มครองครูโรงเรียนไม่น้อยกว่า แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 (มาตรา 118/1) นั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ สมพล. “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบของประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ มงคล มหาวชิราวุธธุรกิจบัณฑิต, 2561.
- กองส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม. ชุดความรู้สิทธิมนุษยชน สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญสนธิสัญญาหลักระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี, 2550.
- เกษม วัฒนชัย และคณะ. คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนการตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า, 2551.
- คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนและสันติภาพ. เอกสารสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ. กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง กรุ๊ป, ม.ป.ป.
- ฉัตรดาว ตั้งศิริไพบูลย์. “การคุ้มครองการทำงานของครูโรงเรียนเอกชน”, วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. กฎหมายมหาชน วิวัฒนาการของกฎหมายมหาชนในต่างประเทศและในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2558.

- ชาญชัย แสวงศักดิ์. **คำอธิบายกฎหมายปกครอง**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชนจำกัด, 2553.
- ถวิลวดี บุรีกุล. “หลักการเพื่อการบริหารรัฐกิจแนวใหม่”. **วารสารสถาบันพระปกเกล้า** 2546, 2 (2546).
- บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ. **กฎหมายมหาชนเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2557.
- พัชรวาท วงษ์สุวรรณ. **เอกสารวิชาการส่วนบุคคล (Individual Study) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนกรณีการใช้แรงงานในประเทศไทย**. หลักสูตรหลักนิเทศกรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ 4 วิทยาลัยรัฐธรรมนูญสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- พรพรรณ ว่องไว. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550”, การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระครูวินัยธรเอก ชินวิโส. “ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีผลผูกพันตามหลักสัญญาต้องเป็นสัญญา”, **วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมการบริหาร** 4, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2564).
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. **คำสอนว่าด้วยรัฐและหลักกฎหมายมหาชน**. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2557.
- วาริช ราชพิทักษ์. “ปัญหากฎหมายและอุปสรรคเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโรงเรียนนานาชาติ”, **วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี**, 2552
- วิไล ปรีชากร. “การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนจังหวัดราชบุรี”, **วิทยานิพนธ์, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร**, 2549.
- เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.), opec.go.th/aboutus?cate_id=2,
- สุรัช เลียงบุญเลิศชัย. **การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนด้านการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม**. หลักสูตรหลักนิเทศกรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ 3 วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, 2558.
- หยุด แสงอุทัย แก้ไขปรับปรุงโดย สมยศ เชื้อไทย. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2556.
- อุดม งามเมืองสกุล และไพรัช ชีระชัยมหิทธิ. “ปัญหากฎหมายคุ้มครองการทำงานครูโรงเรียนเอกชน”, **วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร** 13, 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563).

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2542

กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิครู โรงเรียนเอกชนของประเทศอังกฤษและฟิลิปปินส์ ดังนี้

- Employment Rights Act 1996 uk
- Labor Code of the philippines
- Implementing Rules and Regulations of Labor Code

เอกสารต่างประเทศ

Albert C. Whitaker, “**History and Criticism of the Labor Theory of Value in English Political Economy,**” (PhD diss, Columbia University, 1904).

David L. Prychitko, “**The Concise Encyclopedia of Economics: Marxism,**”
<http://www.econlib.org/library/Enc/Marxism.html>

Scott Burchill, “**Liberalism,**” In **Theories of International Relations**, ed. Scott Burchill et. al
 (Hampshire and New York: Palgrave, 2001)
<https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/history/lang--en/index.htm>